

provincie Drenthe

≡ provincie
Gelderland

Aan:

de voorzitter en de leden van de vaste commissie van Binnenlandse Zaken van de
Tweede Kamer,
Postbus 20018
2500 EA DEN HAAG

Groningen, Assen, Zwolle, Arnhem, Wolvega, Oosterwolde, 19 maart 2013

Ons kenmerk: EOMC/IH

Behandeld door mevrouw I.J.A. Hilberink (0592) 36 56 11

Onderwerp: Erkenning Nedersaksisch onder Deel III van het Handvest voor regionale
talen of talen van minderheden

Geachte voorzitter en leden van de commissie,

Heden ontvingen wij de *nota naar aanleiding van het verslag van de vaste commissie voor Binnenlandse Zaken over het wetsvoorstel gebruik Friese taal*. Op pagina 5 van dit verslag antwoordt de minister op vragen van de leden van de CDA-fractie omtrent een nadere motivering van het **niet** aanmerken van het Nedersaksisch als officiële taal. De vraag: **Is de regering bereid om zich in te zetten voor de erkenning van het Nedersaksisch onder deel III van het Europees Handvest?** wordt door de minister negatief beantwoord, hij volgt hierbij het standpunt van zijn ambtsvoorganger.

Via deze brief vragen wij uw aandacht om ons standpunt nogmaals onder de aandacht te brengen bij de minister, bijvoorbeeld in de zogenaamde procedurevergadering van BZK geagendeerd op 21 maart van 11.30 tot 12.30 uur.

Naar onze mening is erkenning onder deel III **wel** aan de orde. Onderzoek van de Rijks Universiteit Groningen door onder meer prof. dr. Herweijer heeft aangetoond dat we nu al ruimschoots regionaal voldoen aan de eisen die deel III aan ons stelt. Er is geen sprake van aanvullende verplichtingen vanuit het Rijk.

Tot slot, Het Nedersaksisch is immaterieel cultureel erfgoed. In deze tijd van *globalisering en mondialisering* vinden wij het belangrijk dat streektaalsprekers hun eigen taal kunnen blijven spreken. Opwaardering naar Deel III van het Europees handvest minderheidstalen vinden wij dan ook gewenst. In tijden waarin elk dubbeltje moet worden omgedraaid en waarin cultuur

(financieel) onder druk staat, wordt ons de kans geboden zonder kosten een stuk cultuur te borgen, te continueren en vast te leggen.

Mocht u naar aanleiding van deze brief nog vragen hebben dan kunt u contact opnemen met Inge Hilberink, ambtelijk secretaris van de werkgroep Nedersaksisch, telefoonnummer (0592) 365611 e-mail i.hilberink@drenthe.nl.

Met vriendelijke groet namens de Nedersaksische overheden,

Rein Munniksmā

Brief in afschrift verzonden aan:

- Streektaalorganisaties Nedersaksisch Taalgebied
- Deelnemers streektaalconferentie 2012 "geen miskenning maar erkenning voor het Nedersaksisch"

Bijlagen 2:

1. Factsheet Nedersaksisch
2. Analyse en toetsing van de Rijksuniversiteit Groningen en de Radboud Universiteit te Nijmegen van de ambtelijke inventarisatie/analyse door de departementen van OCW, BZK, V&J, ELI op basis waarvan de aanvraag is afgewezen.

Bijlage 1. Factsheet:**Aan: Minister Plasterk****Van: Rein Munnikma, gedeputeerde provincie Drenthe****Onderwerp: Nedersaksisch****Datum: 10 december 2012****Nedersaksisch**

Het Nedersaksisch is immaterieel cultureel erfgoed. In deze tijd van globalisering en mondialisering vinden wij het belangrijk dat streektaalsprekers hun eigen taal kunnen blijven spreken. Opwaardering naar Deel III van het Europees handvest minderheidstalen vinden wij dan ook gewenst. In tijden waarin elk dubbeltje moet worden omgedraaid en waarin cultuur (financieel) onder druk staat wordt ons de kans geboden zonder kosten een stuk cultuur te borgen, te continueren en vast te leggen.

Om in aanmerking te komen voor erkenning Deel III moet aan ten minste 35 van de 68 maatregelen uit het Europees handvest worden voldaan die in beleid en wetgeving moeten worden omgezet. Wij voldoen aan 37 beleidsambities die een aanvraag tot erkenning legitiem maken. Dit is door de Rijksuniversiteit van Groningen (RUG) onderbouwd. De aanvraag is op 25 maart 2010 ingediend. Op verzoek van het ministerie is ook het consultatief orgaan opgericht. Hiermee hebben we aan alle verplichtingen voldaan.

Kenmerken aanvraag

De aanvraag is een zogenaamde light versie: geen hogere administratieve en financiële lasten. Daarnaast sluit de aanvraag aan bij vragen en behoeften vanuit de samenleving. Hierbij is ook een goede verhouding tussen de uitgaven voor de decentrale overheden en de baten voor de samenleving in het oog gehouden.

Uit onderzoek van de RUG blijkt dat opwaardering in de uitvoering kan worden overgelaten aan de decentrale overheden en vraagt geen wijziging van regelgeving en nadere wetgeving op rijksniveau.

Afwijzing op 20 maart 2012

In haar reactie stelt minister Spies verder dat op belangrijke onderdelen de wet- en regelgeving op Rijksniveau eerst moet worden aangepast en dat er financiële consequenties voortvloeien uit de opwaardering. Deze conclusies van de minister zijn gebaseerd op de uitkomst van een ambtelijke inventarisatie en analyse die is uitgevoerd door de departementen van OCW, BZK, V&J en EL&I. We hebben deze inventarisatie en analyse door de RUG en de Radboud Universiteit te Nijmegen laten toesen. Op basis hiervan zijn wij tot de conclusie gekomen dat de ambtelijke inventarisatie gebrekkig is, omdat er getoetst is vanuit departementaal wenselijk perspectief en zonder dat deze wenselijkheid wordt beredeneerd vanuit het normatieve kader dat het Handvest aanreikt en zonder dat recht wordt gedaan aan de beleidsafweging op decentraal niveau. Reden voor de Nedersaksische overheden om de erkenning opnieuw te agenderen.

Opnieuw agenderen

Recente ontwikkelingen maken het legitiem om de discussie over de opwaardering van het Nedersaksisch onder Deel III weer te agenderen.

a. Wet gebruik Friese taal.

Op 7 november is de wet gebruik Friese taal besproken in de Vaste Commissie voor Binnenlandse Zaken. Daarin stelde het CDA de positie van het Nedersaksisch aan de orde. De leden van het CDA vragen ook om nadere informatie waarom de aanvraag is afgewezen en of de regering nog steeds bereid is in te zetten op erkenning onder Deel III. Ze verwijzen hierbij naar het onderzoek van RUG. Wellicht ten overvloede: Wij bepleiten voor het Nedersaksisch juist niet de aanpak die voor het Fries is gekozen.

b. Rapport Raad van Europa.

In 2012 is bij de vierde evaluatie van toepassing en naleving van het handvest minderheidstalen in Nederland door de Commissie van experts van de Raad van Europa ook het Nedersaksisch (onder Deel II) beoordeeld. 24 oktober zijn de aanbevelingen van de commissie bekend gemaakt. Ten aanzien van het Nedersaksisch raadt de commissie het Rijk aan een gestructureerde dialoog aan te gaan met vertegenwoordigers van minderheidstalen over de implementatie van het Handvest en de aanbevelingen uit de periodieke rapportage. Daarnaast adviseert ze het Rijk om van de Nedersaksische taal een regulier schoolvak te maken, zodat het aanbod van het Nedersaksisch in het basis- en voortgezet onderwijs wordt vergroot. Dit laatste gaat verder dan wij bepleiten, echter in de context van de aanbevelingen van de Raad ligt wel een positief besluit van de Nederlandse overheid over de "light" aanpak van het Nedersaksisch voor de hand.

Samenvattend

1. Van Deel III gaat geen verplichting uit om Nedersaksisch in woord of geschrift vaker of meer toe te passen of te gebruiken in het openbaar bestuur, administratie, rechtspraak en het economisch verkeer. Het gaat om bevordering en instandhouding van de taal. Voor wat betreft de vergelijkingen met betrekking tot de Friese taal wordt opgemerkt dat het Fries een wettelijke erkenning geniet als tweede rijkstaal. Dit staat los van de erkenning onder het Europese Handvest. De positie van het Fries is een geheel andere dan die van streektalen die alleen bescherming genieten onder het Europese handvest.
2. Erkenning onder Deel III heeft geen financiële consequenties anders dan de handhaving van de huidige bijdragen streektaal en de bijdrage van € 5.850,-- per jaar voor het consultatief orgaan. Deze bijdrage nemen de decentrale overheden zelf op zich. Mochten er in de toekomst toch extra kosten moeten worden gemaakt, dan wordt dit decentraal opgepakt.
3. Geen enkele individuele burger of instelling kan rechten ontlenen aan de erkenning onder Deel III. Deel III wordt ingezet ter bescherming van een minderheidstaal en niet voor de burgers of instellingen die ermee werken. Eventuele juridische, bestuurlijke en/of financiële claims zijn dan ook niet aan de orde.
4. De globale bescherming onder Deel II biedt onvoldoende bescherming om de streektaal te borgen en bewaren in onze samenleving. De emotionele waarde (streektaal als moedertaal), de cultuurhistorische waarde (behoud van cultureel erfgoed), de teruggang van "native" speakers (vooral bij de jongere generatie) en het bevorderend effect ervan op internationale betrekkingen maken dat wij als geografische regio het noodzakelijk vinden te streven naar erkenning onder Deel III. Erkenning onder Deel III levert behalve een actieve bescherming van onze taal ook op langere termijn betere waarborgen van de continuïteit van de streektaal op, evenals imago en

statusverbetering, betere toegang tot (Europese) fondsen en het uitoefenen van de stimuleringsfunctie van de betrokken overheden.

Bijlage 2. Analyse en toetsing van de Rijksuniversiteit Groningen en de Radboud Universiteit te Nijmegen van de ambtelijke inventarisatie/analyse door de departementen van OCW, BZK, V&J, ELI op basis waarvan de aanvraag is afgewezen.

Thomas van Aquinostraat 5
Postbus 9108
6500 HK Nijmegen

Telefoon 024 361 27 54
Fax 024 361 23 79

Provincie Drenthe
t.a.v. de heer drs. R.W. Munniksma
Postbus 122
9400 AC Assen

Geachte heer
Munniksma,

www.ru.nl/fm

In de brief van minister Spies van 20 maart 2012 wordt waardering uitgesproken over de wijze waarop de Noordoostelijke provincies en de beide Stellingwerper gemeenten de opdracht die het Rijk met de inwerkingtreding van Deel II van het Handvest in 1998 kreeg, hebben opgepakt. In de

Ons kenmerk
MH-12-03

Uw kenmerk

Doorkiesnummer
024-361 2891

Datum 31-3-2012

Betreft

E-mail m.herweijer@fm.ru.nl

Argumenten voor erkenning Nedersaksisch onder Deel III van het Handvest voor Regionale Talen

visitatierapporten van de Raad van Europa wordt gedocumenteerd welke doeltreffende maatregelen de provincies en gemeenten hebben genomen en hoe zo door de jaren heen aan de vereisten van Deel II werd voldaan. De Nedersaksische streektaalen hebben zich de afgelopen veertien jaar verder kunnen ontwikkelen. De streektaal is een moderne uiting van verbondenheid met de streek gebleven. De doorontwikkeling van de Nedersaksische streektaalvarianten draagt bij aan de culturele rijkdom van Europa. Dat is een belangrijke doelstelling van het Handvest.

Vanaf 1998 werken de provinciebesturen en de twee gemeentebesturen gestaag naar het meer uitgewerkte streefniveau van Deel III. Het uitgangspunt van continuïteit - geen zigzagbeleid - heeft gewerkt. Voor de ondersteuning van de streektaalen is geleidelijk een doelmatige infrastructuur ontwikkeld. Steeds werd aangesloten bij vragen en behoeften vanuit de samenleving (vraaggericht). Daarbij is ook een goede verhouding tussen de uitgaven voor de decentrale overheden en de baten voor de samenleving in het oog gehouden (doelmatigheid). De provincies hebben in hoge mate een beroep weten te doen op zelfwerkzaamheid van particuliere stichtingen en verenigingen. Het onderzoek dat ik samen met prof. mr.dr. J.H. Jans heb uitgevoerd leidde tot de conclusie, dat met het huidige provinciale en gemeentelijke streektaalbeleid kan worden voldaan aan de vereisten van een lichte interpretatie van Deel III.

In reactie op het verzoek van de drie Noordoostelijke provincies en de beide Stellingwerper gemeenten (ingediend op 27 augustus 2009) om erkenning van de Nedersaksische streektaalen op basis van een beleidspakket van 37 maatregelen onder Deel III aan te vragen bij de Raad van Europa, stelt minister Spies dat op belangrijke onderdelen de wet- en regelgeving op Rijksniveau eerst moet worden aangepast. De conclusie van minister Spies is gebaseerd op de uitkomst van een ambtelijke inventarisatie die is uitgevoerd door de departementen van OCW, BZK, V&J, ELI. Deze ambtelijke inventarisatie is ondeugdelijk. In deze brief noem ik vier punten van kritiek.

I.

In de eerste plaats zijn de 37 voorgestelde beleidsmaatregelen vaak niet geformuleerd in termen van wettelijk afdwingbare aanspraken (waarborgen, toestaan) maar in termen van feitelijke beschikbaarheid van benodigde voorzieningen, in de gebieden waar de beoefenaars van de betreffende streektaal om deze voorzieningen vragen (mogelijkheid). Vastgesteld is dat de door het verdrag ten aanzien van Deel III vereiste voorzieningen reeds in 2008 op toereikend niveau werden aangeboden. Zo wordt – om een voorbeeld te geven - in het rapport *Nedersaksisch waar het kan* opgemerkt dat de regionale en lokale omroepen in het gebied op basis van een eigen afweging hebben besloten programma's uit te brengen in de streektaal (p.51). Hiermee wordt voldaan aan de bepaling van artikel 11, lid 1, sub a, onder iii: "voldoende voorzieningen te treffen opdat (publieke) zendgemachtigden programma's (...) in de streektaal aanbieden". Bij de drie provinciale omroepen en beide lokale zenders is het gebruik van de streektaal in een deel van de programmering sinds 1998 (en ook daarvoor al) geaccepteerd beleid. Dit beleid brengt geen extra kosten voor de rijksoverheid, noch een behoefte aan regelwijziging met zich mee.

Tegen de constatering dat deze voorziening bij een continuering van het bestaande beleid zeker is gesteld, wordt door het Ministerie van OCW een onevenredig zware bedenking in stelling gebracht. "Op principiële gronden bemoeit de rijksoverheid zich niet met vorm en inhoud van de uitzendingen. Het wordt aan de betrokken instellingen zelf overgelaten of zij in hun uitzendingen gebruik willen maken van de streektaal. (...) Het voorstel wordt niet onderschreven" (brief Minister Spies, bijlage 1, p.3.).

Ik vraag de minister en de Kamerleden op dit punt (en vergelijkbare punten waar wordt gesproken over aanbieden, mogelijk maken) een meer pragmatische insteek te kiezen.

II.

In de tweede plaats wordt in het antwoord van de minister van Binnenlandse Zaken op geen enkele wijze ingegaan op de eigen verantwoordelijkheid die de decentrale overheden – provincies en gemeenten – hebben om door eigen regelgeving, uitgaven en initiatieven in samenwerking met maatschappelijke groepen bij te dragen aan de doeleinden die de lidstaat Nederland zich in internationaal verband heeft gesteld. Op veel terreinen heeft er een decentralisatie plaatsgevonden van Rijkstaken naar provincies en gemeenten. Juist op het punt van het stimuleren van de regionale talen ligt het aanspreken van decentrale overheden op hun verantwoordelijkheid voor de hand. Juist de decentrale overheden kunnen het contact met de streektaalinstellingen beter leggen dan het Rijk.

In het rapport *Nedersaksisch waar het kan* (hoofdstuk 2) wordt bijvoorbeeld gedocumenteerd dat in 1953 aan de Letterenfaculteit te Groningen het Nedersaksisch Instituut werd opgericht. In 2001 wordt door het College van Bestuur van de RuG de leerstoel Gronings ingesteld. De Nedersaksische streektaalorganisaties bieden al geruime tijd elk jaar cursussen aan waar een goed gebruik van de streektaal kan worden geoefend. De animo om aan deze cursussen deel te nemen is onveranderd groot. In de loop der jaren zijn er zowel vanuit de verenigingen en stichtingen die zich voor de streektaal inzetten als ook vanuit de streektaalorganisaties geschikte leermiddelen ontwikkeld. De provincies stimuleren dit door daarvoor subsidie te verstrekken. Op grond van deze constatering wordt gesteld dat er is voldaan aan het volgende vereiste: "in het kader van volwassenenonderwijs en permanente educatie cursussen te bieden die voornamelijk of geheel in de streektalen (...) worden gegeven" (artikel 8, lid 1, sub f, onder i).

Op het ministerie van OCW wordt echter een meer formele redenering gevolgd: "Opschaling van het Nedersaksisch kan zonder wijziging van de Wet educatie en beroepsonderwijs (WEB) plaatsvinden. Beleidsinhoudelijk zou een opwaardering van het Nedersaksisch in de volwasseneneducatie vragen om herziening van het huidige beleid. Met ingang van 2013 zal het voortgezet algemeen volwassenenonderwijs (vavo) niet langer via de gemeenten maar rechtstreeks aan de regionale opleidingscentra worden bekostigd. De resterende (basis)educatie wordt volledig gericht op het onderwijs in de Nederlandse taal (NT-1), rekenen en Nederlands als tweede taal (NT-2). Additioneel moet worden opgemerkt dat het budget voor volwasseneneducatie sedert 2008 aan het afnemen is vanwege andere prioriteiten (...). De aanbeveling wordt niet onderschreven." (brief Minister Spies, bijlage 1, p.1).

Ik vraag hier (en op vergelijkbare punten) aan de minister en de Kamerleden het nationale denkkader (WEB, vavo) los te laten en meer te kijken vanuit het decentrale, provinciale beleid en dat van de maatschappelijke instellingen.

III.

In het onderzoeksverslag *Nedersaksisch waar het kan* wordt gesproken over een light versie van Deel III. Deze variant wordt benadrukt omdat het Fries als tweede rijkstaal ook wordt beschermd onder Deel III. Bij de erkenning van het Fries onder Deel III werden meer vereisten (dan 37) ingebracht en wordt op veel van deze eisen een hoger, namelijk wettelijk afdwingbaar, beschermingsniveau nagestreefd (waarborgen, toestaan).

Het Europese Handvest biedt een ruime bandbreedte om in te spelen op de behoeften en wensen van het gebied. Met het geboden keuzemenu kan maatwerk worden geleverd. Erkenning onder deel III impliceert geen erkenning als Rijkstaal in de zin van de Awb wanneer wordt gekozen voor modaliteiten zoals: aanmoedigen en mogelijk maken.

In de Awb wordt vooral het schriftelijk gebruik van het Fries door bestuursorganen afdwingbaar gemaakt. Bij het bepalen van het minimum beschermingsniveau ten aanzien van het Nedersaksisch verdient in veel gevallen het aanmoedigen of mogelijk maken van het (mondeling) gebruik van de streektaal de voorkeur. Indien belanghebbenden zich in het verkeer met overheid of justitie beter kunnen uitdrukken door gebruik te maken van hun streektaal, moet die mogelijkheid geboden worden. Op dat punt zijn er volgens het door prof. mr. J.H Jans en mij uitgevoerde onderzoek thans weinig beperkingen en hoeft er op dit punt ook geen sprake te zijn van wetswijziging.

Zo is er in de bestaande bestuurswetgeving geen belemmering die verhindert dat regionale autoriteiten (gemeenteraden, Provinciale Staten) worden aangemoedigd in debatten en tijdens hun vergadering de streektaal te gebruiken, zonder het gebruik van de officiële taal, het Nederlands, uit te sluiten (artikel 10, lid 2, sub e). Ook is er geen wettelijk beletsel om voor gebruikers van openbare diensten toe te staan hun verzoek om dienstverlening in te dienen in de streektaal (artikel 10, lid 3, sub c). Om die reden wordt gesteld dat in het verkeer tussen belanghebbende en bestuur op een aantal punten aan de light versie van Deel III kan worden voldaan zonder de landelijke regelgeving aan te passen.

Op het ministerie van Binnenlandse Zaken wordt dit anders benaderd: "Ook deze bepaling gaat moeilijk samen met artikel 2:6 van de Algemene wet bestuursrecht en artikel 4, derde lid van de Dienstenwet om dezelfde reden als hiervoor genoemd. (...) Artikel 2:6 van de Algemene wet bestuursrecht stelt dat het Nederlands de gebruikstaal is voor bestuursorganen en onder hun verantwoordelijkheid werkzame per-

sonen. Voor het Fries zijn expliciet uitzonderingsbepalingen opgenomen in de artikelen 2:7, 2:8, 2:10 en 2:11 Awb.”

Uit deze reactie blijkt dat de ambtenaren van BZK geen oog hebben voor de “light versie” waarvoor de provincies en gemeenten op advies van het rapport *Nedersaksich waar het kan* hebben gekozen.

Ik vraag de minister en de Kamerleden nadrukkelijk onderscheid te maken tussen de “light versie” waarvoor in de erkenningaanvraag Nedersaksisch is gekozen en de veel zwaardere eisen die gelden voor het Fries als tweede Rijkstaal.

IV.

Mijn vierde bezwaar richt zich op de door de departementsmedewerkers uitgevoerde toets. Soms gaat die toets te ver. Soms gaat die toets niet ver genoeg.

Wanneer de toets van de departementale ambtenaren verdergaat dan de door staatssecretaris Bijleveld aangekondigde toets op extra uitgaven en noodzaak tot aanpassing van formele wetgeving, wordt in feite getoetst op wenselijkheid vanuit departementaal perspectief. Zonder dat deze wenselijkheid wordt beredeneerd vanuit het normatieve kader dat het Handvest aanreikt en zonder dat recht wordt gedaan aan de beleidsafweging op decentraal niveau.

Een eerste voorbeeld van een dergelijke toets op wenselijkheid is de opmerking over het Nedersaksisch als object van wetenschappelijk onderzoek in tijden van bezuiniging (bijlage 1, p.2). Een tweede voorbeeld is de beleidswijziging die nodig zou zijn om ambtenaren van de provincie te stimuleren om een cursus streektaal te volgen (bijlage 1, p.2).

Het ministerie van SZW stelt dat de voorstellen mogelijk zijn, maar stelt de vraag naar de wenselijkheid (bijlage 4). Hetzelfde kan worden opgemerkt over de reactie van het ministerie van VWS.

In de passage over het cultuurbeleid lezen we “Een eventuele opschaling van de cultuursector kan plaatsvinden zonder wetwijziging. Vanuit beleidsmatige (...) hoek zijn er echter wel bezwaren” (bijlage 1, p.4).

Deze kwalificaties doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van de strikte toets zoals deze door de minister Spies wordt aangekondigd.

In aansluiting hierop kan worden opgemerkt dat de toetsing niet compleet is. Ten aanzien van de voorstellen op de domeinen bestuurlijke autoriteiten en openbare diensten (hoofdstuk 4), rechterlijke autoriteiten (hoofdstuk 3), grensoverschrijdende uitwisseling (hoofdstuk 8) en economisch en sociaal leven (hoofdstuk 7) wordt niet op aanbevelingsniveau aangegeven of er extra kosten voor het Rijk dan wel noodzaak tot aanpassing van de formele wetgeving op Rijksniveau noodzakelijk zijn. Slechts voor drie van de zeven domeinen (cultuur, media en onderwijs) heeft een complete toetsing plaatsgevonden.

Samenvattend kom ik tot het oordeel dat de toets zoals minister Spies deze aan u heeft toegezonden niet deugt:

- zaken die door de provinciebesturen mogelijk worden gemaakt, worden onnodig van een juridische afdwingbaarheid voorzien,
- er is geen oog voor de vele noodzakelijke voorzieningen die worden gerealiseerd door de provincies en gemeenten en die dus niet door het Rijk geleverd hoeven te worden,
- er is te weinig aandacht voor de lichte variant van de bescherming onder Deel III waartoe de provinciebesturen en gemeentebesturen hebben geadviseerd,
- de departementsambtenaren toetsen ook aan beleidswenselijkheid, maar dat werd hen niet gevraagd,

- op vier van de zeven beleidsdomeinen waarvoor gedetailleerde voorstellen zijn ontwikkeld, is geen nauwkeurig commentaar gekomen.

Hoogachtend

Prof. dr. M. Herweijer
Vakgroep Bestuurskunde
Radboud Universiteit Nijmegen

Bijlage: Toetsing uitkomst van de ambtelijke inventarisatie en analyse die is uitgevoerd door de departementen van OCW, BZK, V&J, ELI aan het rapport Nedersaksisch waar het kan.